

Aleš Pečavar

GLAS Z GORE

*Življenje Božje služabnice
Magdalene Gornik*

Po knjigi Martine Kraljič

SŠK-SKU

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA
— Prva slovenska založba —
CELJE - LJUBLJANA

VSEBINA

1 GORNIKOVA LENČKA	7
2 V JEZUSOVI PRISOTNOSTI	9
3 SREČANJE Z MARIJO	11
4 LJUBEZEN – ZAPOVED IN DAR	15
5 PREJEM NAJSVETEJŠEGA	17
6 SVOBODNA PRIVOLITEV	19
7 BOŽJA POT	22
8 POKORŠČINA BOGU	25
9 MOČ V PREIZKUŠNJI	28
10 DAROVANJE TRPLJENJA BOGU	30
11 KLIC K SPREOBRNENJU	32
12 STRMA POT	35
13 BOŽJI NAČRTI	37
14 JEZUS KOT UBOŽEC	39
15 V NEBESIH	42
16 STANOVITNOST	44
17 HRANA ZA ŽIVLJENJE	47
18 TRNJEVA KRONA	49
19 STIGME, KRISTUSOVE RANE	52
20 KLIC K SPREOBRNENJU	54
21 ODZIV OKOLICE	57
22 NERAZUMEVANJE IN PREGANJANJE	60
23 POT ODPUŠČANJA	63
24 BREZ GOVORA IN SLUHA	66
25 POST	69
26 BOŽJA VOLJA IN NAŠE ŽELJE	71
27 ŽIVLJENJE ZA DRUGE	73

28 SMISEL TRPLJENJA	75
29 STRAH BOŽJI	77
30 ZEMELJSKO SLOVO	80
31. MOLITEV K MAGDALENI GORNIK	84
LITANIJE MATERE BOŽJE	85

GORNIKOVA LENČKA

Naša zgodba se začneja med temnimi gozdovi, sredi svetlih gozdnih jas, kjer še danes občudujemo neokrnjeno naravo, kjer še danes lahko prisluhnemo ptičjemu petju in morda, če uspemo za trenutek obstati, zagledamo srno, ki se previdno smuka čez senožeti.

Tukaj med temi gozdovi, onkraj kraja, ki se imenuje Sodražica, stoji od davnega veka pet vasic: Kržeti, Petrinci, Janeži, Krčali in Betonovo, pod skupnim imenom Gora nad Sodražico. Resnično je to gora, saj se moraš iz Sodražice povzpeti po široki cesti proti Loškemu Potoku, kjer se klanec prevesi, da se dih oddahne, nato zaviješ po ozki poti naravnost v gozd.

Na tem kraju je pred dvesto leti, ne več ne manj, živela naša junakinja Magdalena Gornik, ki jo domačini in mnogi romarji ljubkovalno imenujejo Gornikova Lenčka. Morda se kdo sprašuje, čemu smo jo povzdignili v junakinjo. Je bila Magdalena mogočna grofica? Morda prelepa princeska? Si je izmislila kakšno čudodelno zdravilo za vse bolezni? Ali pa je pred nevarnostjo rešila množice ljudi? Da, vse to je bila Gornikova Lenčka. Bila je plemenita nevesta Jezusovega Srca. Bila je ljubljenska Božje Matere Marije. Ljudem je pokazala čudežno zdravilo za vse bolezni. In pred nevarnostjo je reševala in še rešuje množice ljudi.

V letošnjem Marijinem mesecu majniku bomo skupaj poromali na Goro pri Sodražici. Spoznali bomo kraje, kjer je živela Magdalena Gornik, in čudovite dogodke, s katerimi si je pridobila svoje junaštvo. Z nami bo vzhajajoča svetniška zvezda, ki lahko kakor zvezda danica sveti na naši življenjski poti in nam kaže pot k nebeškemu Očetu.

Na tej poti nas bo spremljala Marijina molitev. Ob koncu šmarničnega branja bomo skupaj zmolili eno od starodavnih molitev, ki so se prav gotovo slišale tudi z Magdaleninih ustnic ter napajale njeno dušo, da se je mogla popolnoma darovati Jezusu.

Zdaj pa za začetek šmarnične pobožnosti, v čast Mariji in naši poti na Goro pri Sodražici, zmolimo Magdalenino najljubšo molitev – desetko rožnega venca.

V JEZUSOVI PRISOTNOSTI

Danes se bomo skupaj povzpeli na Goro pri Sodražici. To je poseben kraj milosti, kjer ležijo Janeži, rojstna vas Božje izvoljenke in mistikinje Magdalene Gornik. Najprej se seznanimo z njenimi prvimi leti življenja v domači družini.

Magdaleninemu očetu je bilo ime Jožef Gornik. Poročil se je z Ano iz bližnjih Petrinjcev. Leta 1829 sta dobila prvo hčer Ano, nekaj let zatem Marijo, 19. julija 1835 pa je luč sveta zagledala naša junakinja Magdalena. Pozneje so se rodili še mlajša brata ter tri sestre.

Magdalena je na dan svojega rojstva v domači župnijski cerkvi prejela sveti krst, kar je bilo običajno za takratni čas. Krst je prvi zakrament, pri katerem postanemo Božji otroci in člani Cerkve. Kot Božji otroci smo povabljeni, da z Bogom vzpostavimo poseben prijateljski odnos, ki ga negujemo z molitvijo in izpolnjevanjem Božjih zapovedi. Kot Božji otroci hodimo po Jezusovi poti, po kateri skušamo priti v ljubeč objem svojega nebeškega Očeta v nebeškem kraljestvu. Tako je hodila tudi Magdalena. Bog jo je pozneje povabil, naj Jezusu sledi še na poseben način.

Magdalenini starši so veljali za poštene kristjane. Bili so zelo pobožni in so tako vzgajali tudi otroke. Mama je imela posebej rada Magdaleno, saj je ubogala na prvo besedo in ji je bila v veliko pomoč pri gospodinjstvu ter drugih

kmečkih opravilih. Bila je zdravo živahna in se je rada družila s sovrstnicami. Skupaj so bile tako pri igri kakor pri molitvi. Rada je obiskovala nedeljski nauk in poslušala duhovnike, ko so razlagali verske resnice.

Posebno ljubezen in najgloblje spoštovanje pa je Magdalena gojila do Jezusa v Najsvetejšem zakramentu. Kadar koli ji je ostalo kaj prostega časa, ga je namenila temu, da je Jezusa obiskala v župnijski cerkvi in se z njim pogovarjala. To, da si vzamemo čas in obiščemo Jezusa, ki prebiva v tabernaklju, je zanesljiva pot do blažene sreče. Za kristjana je naravno, da želi biti čim večkrat v prisotnosti Jezusa Kristusa, po katerem se imenujemo kristjani.

Skušajmo torej v tem Marijinem mesecu maju posnemati Magdaleno Gornik ter vplesti obisk župnijske cerkve in s tem Jezusa v tabernaklju v svojo vsakodnevno dejavnost. Ko gremo morda sami ali z družino na sprehod ali iz trgovine, šole, službe, naredimo ovinek in obiščimo Jezusa. Za kratek trenutek ga pozdravimo, mu kaj lepega povejmo, morda potožimo ali pa bodimo v tišini pred njim, ki nas nadvse ljubi. Priporočimo se tudi priprošnji Božje Matere.

O Gospa moja, o Mati moja, tebi se vsega darujem; in da se ti vdanega skažem, ti danes posvetim: svoje oči, svoja ušesa, svoja usta in svoje srce, sebe popolnoma vsega. Ker sem torej tvoji, o dobra Mati, varuj me, brani me kakor svojo last in posest. Amen.